

जर्हायन त्रि० जर्मिभवनं यस्य । १ जर्हागत स्रवणीपस्ये २ वैद्य-
वर्षस्यानीये पक्षिभेदे । स्रवणीपवर्णने अरुणादिवसनदी-
रुक्ता 'वासां जलोपस्य येनविधूतरजस्तमसो हंसपतङ्गोर्द्धा
वनस्रवसं प्रासत्वारोवर्णाः' भा० ५, २०, ७ । "हंसादयः
पक्षिणः प्राक्प्रादित्यानीयाः" श्रीधरः । ३ जर्हागतौ न०
जर्हाग्न्याय पु० जर्हाग्न्यायते आ+ग्ना-कर्माणि वञ् । वेद-
मार्गातिरिक्तबोधके तन्त्रभेदे

जर्हावर्त्त पु० जर्हावर्त्ततेऽल आ+वृत्त आधारे वञ् ।
१ अत्रष्टस्थाने त्रिशा० भावे वञ् इत० । २ दक्षिणावर्त्तं च
जर्हासित पु० जर्हापरिभागे आसितः कृष्णः आसितो वा ।
१ कारवेत्ते (करेडा) त्रिका० २ जर्हापरिविष्टे लि० ।
जर्हं ह पु० जर्हमीडा चेडा । उल्लानातुक्रुवायामूर्ध्वचेद्यायाम्
"उदोऽनूर्ध्वे" सुभ० जर्हं हाप्यल स्त्री ।

जर्मि पु० स्त्री० ऋ-मि-अत्तेऽञ् । १ तरङ्गे, "व्योमगङ्गोर्मि-
वायुभिः" रघुः "महोर्मिभिर्व्याहृतवाञ्छितायैः" २ प्रकाशे,
३ वेगे, ४ वस्त्रसङ्कोचरेखायाम्, ५ पीडायाम्, ६ उत्कण्ठायाम्,
७ बुभुक्षादिषु, षट्सु देहमनःप्राधानां वधायथं 'वर्मो'पु
ते च 'बुभुक्षा च पिपासा च प्राणस्य, मनसः चेतो ।
शोकमोहौ, शरीरस्य जरामृत्युं बहून्मयः" या० ति०
विभज्योक्ताः "पङ्क्त्योक्तानामस्वानां नवनोचननास्ति ।
अतिवेगसमायुक्ता गतिरुर्मिरुदाहृता" दैजयन्त्यु
क्तकृष्णायाम् दन्तनगतौ स्त्री "तथै" पयोधव
रुणोर्मिभिरापतलः" माघः "क्षिपद्भिर्जनीनपरैरिवो-
र्मिभिः" माघः "पक्षे जर्मिभिरन्वगतिभिरित्यर्थः ।

जर्मो भवः यत् । जर्म्य जर्मिभवे त्रि० रात्रौ स्त्री
मिह० "तिरक्तमोदय जर्म्यासु" ऋ० ६, ४८, ६, "ज-
र्म्यासु रात्रिषु" भा० । इहभेदे पु० "नम जर्म्याव चाव-
प्याय च" यजु० १६, २१ ।

जर्मिका स्त्री जर्मिरिव कायति कै-क । १ तरङ्गवत् प्रकाश-
माने अङ्गुरीयके । स्वार्थे कन् । २ तरङ्गादौ च । ३ उत्-
कण्ठायाम् ४ च्छेदनादे ५ वस्त्रभङ्गे च हेम०

जर्मिन् लि० जर्मिरक्तस्य वा० इति । जर्मियुक्ते स्त्रियां
ङीप् । "हृन्मृन्मृन्मृतावरीरुर्मिणा मधुमत्तमाः" कात्या०
४, २, २२, "प्रक्ष्मापयन्त्यूर्णाम्" ऋ० ८, ६८, ६,
२ समुद्ग्रे पु० "ततः सागरमासाद्य कुक्षौ तस्य महो-
र्मिणः" भा० ५० २० अ० ।

जर्मिमत् लि० जर्मिरिव वक्रतास्त्वस्य बहुप् यवा० सस्य
न वः । १ वक्रो । "दीर्घेषु नीलेष्वत्र चोर्मिमत्सु जघाह

कौशेयु नरेन्द्रपत्नोम्' भा० ५० ६५ अ० २ तरङ्गवति च ।

जर्मिमालिन् पु० जर्मिमालाऽख्यस्य इति । समुद्ग्रे "चन्द्र-
प्रदहोर्मिरिवोर्मिमाली" रघुः

जर्मिला स्त्री लक्ष्मणपत्न्याम् जनकस्यौरस्यां कन्यायाम्
'पार्थिवीसदवहृद्घूहो लक्ष्मणस्तदनुजामयोर्मिलाम्' रघुः
जर्थादि पु० पाणिन्युक्ते गतिसंज्ञानिमित्ते शब्दसमूहे-
स च गणः जरी, जररी, तन्वी, ताळी, आताळी,
नेताळी, धूळी, धूसी, शकला, संशकला, ध्वंसकला,
ध्वंसकला, युक्तपुष्पा, सजूः, फल, फली, विह्वी, आ-
खोरी, केवाली, केवासी, पर्याली, येवाली, वर्षाक्षि,
अशूमशा, वस्त्रशा, मरुशा, मरुमशा, चौबट, चौबट
बबट, झाड़ा, खभा, बन्धा, माहुस, अत्, आविस्,
अल पाठान्तरम् जररी उच्यते जरीकृत्य ।

जर्व पु० जरः कारणत्वेनाख्यस्य अर्थ० अच् संज्ञापूर्वकविशे-
त्वेन सायम्भुववत् न गुणः । १ शौर्त्वं कर्मभेदे उप-
चारात् तज्ज्ञाने २ बाह्वानले "जर्व इव प्रये" ऋ० २, २, १६,
अर्थः बाह्वानलः भा० २ तद्वति समुद्ग्रे "अपार जर्वोऽहृतं
डुहानाः" ऋ० २, १, १६, समानमूर्ध्वं नद्याः पृथग्लि" ऋ०
२, २५, २, जर्वः साहस्येनाख्यस्य अच् । बाह्वान-
नलस्ये ४ मङ्गति "दिव जरह्वी अमितः" २, १२, ७,
"जर्वान मङ्गतः" भा० तत्तुल्ये ५ विकृते च "मङ्गसिदग्न
एनवी अमीव जर्वान् ४, १२, ५, "जर्वान् विकृतान्" भा० ।

जर्वङ्ग न० जररिव अङ्गम् यस्य । अङ्गिकायाम् शिखीम्बे हारा०

जर्वशी स्त्री जर्व नारायणोर् कारणत्वेनाश्रुते अय-अच्
इत० गौरा० ङीप् । जर्वस्याम् । पु० अस्य दन्त्यस्यत्वमपि ।

जर्वशीव न० जरु च अशीवनौ च समा० इन्मः नि० । जर्वो-
रशीवतोय समाहारे

जर्वी स्त्री जरु मध्यस्थत्वेनास्तस्य अर्थ० अच् सायम्भुववत्
न गुणः गौरा० ङीप् । जरुमध्यस्थाने "जर्मुध्ये जर्वी नाम
तत्र योषितशयात् शक्तिशोषः "जर्वी जर्वम-
धोवज्ज्वलसन्धेरुर्मूले लोहिताक्षमिति" लोहिताक्षणि
जामवीं क्रूचाः शिट्कूपरा" इति च सुशु० ।

जर्व्य पु० जर्वं बाह्वानले भवः यत् । अधिशाहृतया बाह्वानल
स्थिते इह "नम जर्व्याय च हर्व्याय च" यजु० १६, ४,

जर्पा स्त्री जर-स नि० नेट् । देवताहृतये शब्द० ।

जलुपिन् पु० जलुपिन्+पु० दीर्घः । १ जलजन्तुभेदे २ मत्स्यभेदे च

जलूक पुंस्त्री० जल-जकच् दीर्घश्च । पेचके स्त्रियां ङीप् ।

जघ पु० रुजायाम् भा० पर० सक० सेट् । जघति औघीत्